

Uništenje telefonskih stubova
od račinje Zagorca Čede do
samoga grada Banjaluke, i uni-
štenje opštinskih spisa

ABK
ABK

OVO JE BILO 13. OKTOBRA 1941. god.

Gajić (Teše) Gojko, hroničar,

I Z J A V I

Da bi se neprijatelju što više nanijelo štete, štab ^{odneda} bataljone u Manjači donosi odluku da se unište, sjećom, stubovi koji su služili za telefonsku vezu iz Banjaluke za Sitnicu, Kačinu Vođu, Ključ i dalje prema jugu od Manjače. U tu svrhu štab određuje preko odborinika NOO pripremio je sela: Dobrnju, Zelenjke i kola ~~da~~ ^{na} konferencijama, da seljaci tih sela pomognu odredu, da se što uspješnije izvrši ova akcija. Jedan dio snaga Manjačkog odredu krenuo je 12. oktobra oko pola dana iz Manjače preko Dobrnje, Voličkog Vrh i oko četiri sata poslije počne stigao u kola u zaseok konatare, gde su se kratko vrijeme odmorili i nahranili se.

U samu noć borci su se krenili da obezbeđe zakazanu akciju sječe stubove. ~~Naše~~ snage raspoređile su se u dužini za devet kilometara i to od Račinje Zagorca Čede u Rekavicama pa sve do samoga grada Banjaljke neđaleko od neprijateljskih predstraže koje su bile u Gornjem Šcheru.

Nekako oko dvanaest sati, počeli su pristizeti seljaci na čelu sa odborinicima NOC-ra koji su bili zauzeli svaka dvojica po ~~jedn~~ jedan stub da bi na znak, koji bi im došao kada bi opalila puške kod račinje Zagorca izvršili svoj začetak, posjekli stub sa sjekirama koje su spremne držali u svojim rukama. Nekako oko dva sata poslije pola noći (u dva sata 13. oktobra) opalila je puška i za nekoliko minuta pali su stubovi telefonski u dužini od devet kilometara i seljaci su se povukli do račinje Zagorca gde je sa svima održana konferencija i odatle su se svi uputili svojim kućama.

./.

Borci koji su bili na obezbjeđenju ove akcije vraćajući se okupili su se na mjestu zvana Topola u selu Bukvalki i došli smo do zgrade gdje je bila smještena opština Rekavička. U zgradi opštine bili su neki opštinski službenici koje smo probušili izasna, te smo im naredili da otvore opštinu, što su to i učinili kada su vidjeli da su opkoliti naoružanim ljudima. Naredili smo da se odmah iz zgrade iznesu svi spisi, što je i učinjeno. Sve te spise, nedaleko od opštine spalili smo i time nanijeli neprijatelju štetu.

Od ovoga mjesta uputili smo se put Manjači, ali ne onim putem koji je bio najbolji, cestom, nego preko Rekavice koji je put bio strašno loš, iz dubokih uvala na brijeg i to tako neprestano putovali smo oko četiri pet časova a neprestano je kuša padala, tako da smo se bili strašno iznervirali ovom akcijom dok smo stigli na mesto logorovanja u Manjaču.

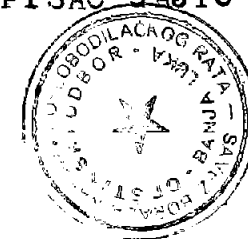
Prije nego smo bili u strnim predjelima Rekavice, mi sto došli do kuće Maljca Mirka sina Jeftina koji nas je dobro počastio rakijom i dao nam je nešto večere i ako nas je bilo oko trideset do četrdeset.

Poslije ove akcije, neprijatelj je iskalo sav svoj bijes na jedan dio stanovnika sela Kola, Bukvalka i Rekavica, ne štedeći od ubistva ni neke djece.

BANJALUKA
21. januara 1963. god.

(Gojko Gajić)
Gojko Gajić

DA JE PREDNJU IZJAVU DAO I SVOJERUČNO
JE POTPISAO GAJIĆ GOJKO,

T V R D I :
Reka Jese